

מאורות אל העבר

כח ניסן תשמד | 30/04/1984

מאט לא ידוע - מוסף שבת של העיתון מקו
ראסון, פרשת קדושים, וקפדייה

זלדה

היא נולדה למשפחה חב"דית באוקראינה, גדרה בירושלים ועבדה בהוראה בירושלים וב חיפה, כשהיא טובעת חותם של אהבה, חום והערכה לתלמידיה. אוטם תלמידים זכרו אותה, גם עשרות שנים לאחר פטירתה, כמו שעיבתה את אישיותם. תלמידה, עמוס עוז, סיפר כי: "ללאג, לכל לעג שהוא, קראה מורה זלדה בשם רעל. לשקר קראה נפילה או שבירה. לעצלות קראה בשם עופרת. לרכילות – עיני הבשר. הגאווה נקראה אצלה חורכת-כנפיים. והויתור, כל ויתור, היה נקראה בפייה ניצוץ". במשך שלושים וחמש שנה כתבה זלדה שני אorsiון מישיקובסקי, שנפטרה בכ"ח בניסן תשמ"ד (30.4.1984), מאות שירים העוסקים בעיקר בסוגיות של אמונה, של אהבה ושל התמודדות האדם עם גורלו. בין הידועים שבשיריה נמצא השיר "לכל איש יש שם", שהפר לאחד משירי הזיכרון היהודיים והנפוצים ביותר בישראל. בשיר אחר שלה, שהולחן, לימים, לזכרו של רס"ן בניה שריאל שנפל במבצע "צוק איתן", תיארה זלדה את עצמתה של האהבה: "שלומי קשור בחוט אל שלומר". מילוותה על "שיר עתיק עד מאד הקיצני לחיים כאשר גירש את נמיות הרוח מקרבי בשפט מלכים" מצאו מקום לבבות רבים.

